27ՐԴ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 7364 14 ՅՈՒԼԻՍ 1910 ՀՈՐԻՋՈՂԱԿԱՆ 27 Juillet 1910 27me année N. 7364

ՏԻՐ ՈՒ ՏՆՕՐԻՆ
ԳԱՐԵԳԻՆ ՊՈՅԱՃԵԱՆ

Դուրիւճ եւ չեն տուիր

Բաժանորդագրութեան պայմանները տեսնել Դէպ կէջ

Կ. ՊՈԼԻՍ, ԴԱՒԱԹԻԱ

Արեւելք

ԱԶԳԻՆ ՕՐԱԹԵՐԹԸ

10 PARAS

آرمنیجه یومی و سیاسی غزته
صاحب امتیازی قرکین بویاجیان
درعلیه غلطه

AREVELK
JOURNAL ARMÉNIEN
Directeur Propriétaire
Karekin Boyadjian
Cons/ple Galata

ԱԶԳԱՅԻՆ ԹԵՐՈՒԹԻՒՆ ՄԸ

ՀՈՒԱՓԱԿԱՆ ԿԵԱՆՔԻՆ ՊԱԿԱՍԸ

Եթէ իրաւ է թէ ընկերային կեանքին բարեփոխումը ու յառաջդիմութիւնը միշտ ալ պատասխանատուութիւնն ու գործը կաշկանդող չղթաներուն բարձումը զարգացման մեծ ազդակներէն մէկն է, հապա ինչո՞ւ մեր միշտ ալ պատճառները փոփոխմամբ, որ տեղի ունենայ երկու տարիէ ի վեր, այդ ճշմարտութեան բարերար ազդեցութիւնը կաշկանդող ու յառաջդիմութիւնը պարանոյ չղթաներուն ու կապերուն բաղդատաբար թուլանալը մեր հասարակական ու ժողովրդական առօրեայ յարաբերութեանց ու զբաղմունքներուն մէջ բաղդատաբար բարերար զարգացման քայլառումի մը հետքը չի ձգեր։

Համաշխարհային ճշմարտութեան մը ամրութիւնը նոյն այդ ճշմարտութեան մշտնջենապէս խոթացեալ ըլլալը չենթադրեր։

Եթէ միշտ ալ պատճառները բարեփոխումը ու նաեւ պատասխանատուութեան իրականացումը անհատներ ու ազգեր խոհեմ ու գիտակից կերպով գործի մղելու ճշմարիտ սկզբունքներն չեն չեզոք ու ընդհակառակը գրգռած ու գրգռած զանոնք ալ ապահով չափիղներէ քալելու, հետեւաբար անհրաժեշտօրէն ստիպ ալ պէտք էինք եթէ ոչ ազդովին գէթ անհատաբար կամ ընկերային խթանուելինք նոյն այդ բարեփոխութեան միշտ ալ իրականացեալ պատասխանատուութեան զգացումի քաղցր խթանները։

Պէ՛տք էր պատճառները օգտուէինք, ու երկու տարուայ բաւական երկար ժամանակամիջոցին մէջ զմեզ կազմակերպելու, ինքնաճանաչումի չաւղին մէջ մտնելու, պատասխանատուութեան տալիք հասկացողութիւնն ու օգտագործումն վրայ խելամտելու և վերջապէս ասկէ վերջ մարդու նման ապրելու միջոցներուն վրայ մտածէինք. բան մը՝ որուն համար բնաւ եւ նոյնիսկ բայց ո՛չ հապաղաբար խօսուեցաւ։

Մինչդեռ ազգային ու հասարակական կեանքի պատասխանատուութեան զգացումը ամէն կողմէ ու հետզհետէ ամրապնդ

«ԱՐԵՎԵԼՔ ԹԵՐԹԸ» (71)

ԱԽՎԱԾՆ ՂՎԱՅՎԱԾՈ

(ԺՈՂՈՎՐԴԱՅԻՆ ՎԻՊԱԿԱՆ ԴԱՏԱՎԱՃԱՌ)

ԴԱՏԱՎՈՐ՝ Ն. ՏԵՐ-ՂԱԶԱՐՅԱՆ

ԺԱՄ ԶՈՀՎՈՂՈՎ

ՎԱՅԱԽՅԱՉ ԴՈՒՇ

ՏԱՐՎԱՅԱՆՈՒՄ

Ժ.

Ինչպես հաղորդում ենք մեր թերթում, դեկտեմբերի 30-ին ժողովրդական վիպական դատավճռով մահվան է դատապարտվել 360 տարի առաջ վիպած Վայոց ձորի Ախվածո գյուղի բնակիչ, ավազակ Վայվայ Ղազարյանը։ Ինչպես հայտնի է, Վայվայը ավազակային մի խումբ է ղեկավարել, որը 17-րդ դարի սկզբներին սարսափի մեջ է պահել Վայոց ձորի գյուղերը։ Ավազակները հարձակվել են գյուղերի վրա, կողոպտել բնակիչներին, ծեծել, ահաբեկել, սպանել։ Ժողովրդի հիշողության մեջ մնացել են Վայվայի ավազակային խմբի ոճրագործությունների մասին բազմաթիվ զրույցներ, որոնք ժողովրդական վիպասանները վերածել են էպոսի։ Ահա այդ էպոսներից մեկը։

Ա

Ձմեռ էր։ Ձյունը ծածկել էր ամբողջ երկիրը։ Ձորերում ձյունը հասնում էր մինչև ծնկները։ Ձորերի ու լեռների միջև ընկած գյուղերում ամեն ինչ քնած էր։ Ոչ մի ձայն, ոչ մի աղմուկ չէր լսվում։ Ամեն ինչ ամայի էր թվում։ Ձմռան ցուրտ գիշերներին գյուղերի շուրջը գայլերի ոռնոցն էր միայն լսվում։

Ախվածո գյուղում ամեն ինչ խաղաղ էր։ Գյուղացիները քնած էին։ Միայն գյուղի ծայրամասում գտնվող մի տան մեջ լույս էր վառվում։ Այդ տանը ծանր հիվանդ էր պառկած գյուղի հարուստ գյուղացի Ղազարը։ Նրա կողքին նստած էին կինը՝ Մարիամը և որդին՝ Հովհաննեսը։ Ղազարը ծանր հիվանդ էր։ Նա ոչ միայն չէր կարողանում ոտքի կանգնել, այլև խոսել չէր կարողանում։ Ամբողջ գիշեր նա անհանգիստ էր, ոտքերը ձգում էր, ձեռքերը շարժում։ Նրա կինը՝ Մարիամը, ամբողջ գիշեր չէր քնել։ Նա ամբողջ գիշեր նստած էր ամուսնու մահճակալի մոտ և հսկում էր նրան։ Ղազարի որդին՝ Հովհաննեսը, ամբողջ գիշեր չէր կարողանում աչքերը փակել։ Նա ամբողջ գիշեր մտածում էր հոր հիվանդության մասին։ Նա գիտեր, որ հայրը ծանր հիվանդ է, և որ նրա կյանքը վտանգի մեջ է։ Հովհաննեսը ամբողջ գիշեր մտածում էր, թե ինչ անի, որ հայրը առողջանա։

Առավոտյան կանուխ Հովհաննեսը վեր կացավ անկողնուց, հագավ իր հագուստները, վերցրեց ձեռքը մի մեծ գավազան և դուրս եկավ տնից։ Նա գնում էր գյուղի ծայրով։ Ձյունը ծածկել էր ամբողջ ճանապարհը։ Հովհաննեսը ձյան մեջ ճանապարհ էր բացում գավազանով։ Նա գնում էր գյուղի ծայրով, որովհետև գյուղի մեջ ճանապարհը մաքրված էր։ Նա գնում էր դեպի գյուղի ծայրում գտնվող մի տուն։ Այդ տանը ապրում էր գյուղի քահանան՝ Տեր-Գրիգորը։ Հովհաննեսը գնում էր քահանայի մոտ, որպեսզի նրան խնդրի, որ գնա իրենց տուն և աղոթք անի հոր առողջության համար։

Հովհաննեսը հասավ քահանայի տան մոտ։ Նա բախեց դուռը։ Դուռը բացեց քահանայի կինը՝ Մարթան։ Հովհաննեսը ներս մտավ և ողջունեց տանտիրուհուն։

— Բարի լույս, տատի, ես եկել եմ քեզ մոտ։

— Բարի լույս, Հովհաննես ջան, ինչ է պատահել, որ այսքան վաղ եկել ես մեր տուն,— հարցրեց Մարթան։

— Տատի, հայրս շատ ծանր հիվանդ է, և ես եկել եմ խնդրելու, որ դուք գնաք մեր տուն և աղոթք անեք հոր առողջության համար,— ասաց Հովհաննեսը։

— Լավ, լավ, ես հենց հիմա կգնամ, միայն թե քահանան տանը չէ, նա գնացել է գյուղի ծայրում գտնվող մի հիվանդի մոտ։ Նա հենց հիմա կգա, դու մի քիչ սպասիր,— ասաց Մարթան։

Հովհաննեսը նստեց տանտիրուհու դիմաց և սկսեց սպասել։ Նա սպասում էր, որ քահանան կգա, և նա կգնա իր հետ

ՕՐԻՆԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԴԱՏԱՐԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՀԱՆՈՒՆ

Հայկական Սովետական Հանրապետության անունից՝ Հայաստանի Սովետական Սոցիալիստական Հանրապետության Գերագույն դատարանի քրեական գործերի կոլեգիան՝ հետևյալ կազմով՝

նախագահող՝ Ա. Ա. Ղազարյան,
անդամներ՝ Ա. Ա. Ավետիսյան և Ա. Ա. Ալեքսանյան,

1937 թվականի հոկտեմբերի 20-ին, Երևանում, դռնբաց դատական նիստում քննել է Հայաստանի Սովետական Սոցիալիստական Հանրապետության Գերագույն դատարանի նախագահության՝ 1937 թվականի հոկտեմբերի 6-ի որոշմամբ Գերագույն դատարանի նախագահության նիստում վերանայման կարգով գործը՝ Հայաստանի Սովետական Սոցիալիստական Հանրապետության Գերագույն դատարանի նախագահության 1937 թվականի հոկտեմբերի 6-ի որոշմամբ Գերագույն դատարանի նախագահության նիստում վերանայման կարգով գործը՝ Հայաստանի Սովետական Սոցիալիստական Հանրապետության Գերագույն դատարանի նախագահության 1937 թվականի հոկտեմբերի 6-ի որոշմամբ Գերագույն դատարանի նախագահության նիստում վերանայման կարգով գործը՝

Ալեքսանդրապոլի շրջանի Ղուկասյանի գյուղական խորհրդի նախագահ, անդամավճարի հավաքիչ, 1937 թվականի հունվարի 25-ին ձերբակալված, Ղուկասյանի գյուղում բնակվող, հայ, չեզոք, անկուսակցական, 1-ին անգամ դատված, ծնված 1900 թվականին, Ղուկասյանի գյուղում բնակվող, հայ, չեզոք, անկուսակցական, 1-ին անգամ դատված, ծնված 1900 թվականին, Ղուկասյանի գյուղում բնակվող, հայ, չեզոք, անկուսակցական, 1-ին անգամ դատված, ծնված 1900 թվականին,

ՄԱՐՏԻՐՈՍՅԱՆ ՍԱՐԳԻՍ ՄԱՐՏԻՐՈՍԻ

ՀԱՄԱՅՆԱՊԱՏԿԵՐԱՑՈՒՄ
ՀՈՒՇԱՐՁԱՆԻ ՄԱՍԻՆ

Մենք ոչ միայն ձգտում ենք ներկայացնել մեր ընթերցողներին Հուշարձանի ամբողջական պատկերը, այլև ուզում ենք, որ նրանք իրենք ևս ակտիվ մասնակցություն ունենան նրա ստեղծման գործին։ Ուստի մենք կոչ ենք անում մեր ընթերցողներին ուղարկել մեզ իրենց նկատողությունները, առաջարկները, ինչպես նաև հարցերը, որոնք ծագում են նրանց մոտ Հուշարձանի մասին։ Մենք կփորձենք պատասխանել այդ հարցերին։

— Ինչպե՞ս է ծնվել Հուշարձանի գաղափարը, — հարցրեցի ես Հուշարձանի գլխավոր ճարտարապետ Ալեքսանդր Թամանյանին։

— Գաղափարը ծնվել է ինքնաբերաբար, — պատասխանեց նա։ — Ես ինքս ծնվել եմ Ալեքսանդրապոլում, ուր անցկացրել եմ իմ մանկության տարիները։ Ալեքսանդրապոլի մոտ գտնվում է Ղարաքիլիսան, որտեղ ծնվել է մեծ հայ վանական Մաշտոցը։ Ես հաճախ եմ այցելել այդ վայրերը, և ինձ համար միշտ հետաքրքրական է եղել Մաշտոցի կյանքի ուսումնասիրությունը։ Ես կարդացել եմ նրա մասին գրված գրեթե բոլոր գրքերը, ծանոթ եմ նրա ստեղծագործություններին։ Ուստի, երբ ինձ հանձնարարեցին կազմել Հուշարձանի նախագիծը, ես ինքնաբերաբար ինձ համար որոշեցի, որ Հուշարձանը պետք է նվիրված լինի Մաշտոցին։

— Ինչպե՞ս է ստեղծվել Հուշարձանի նախագիծը, — հարցրեցի ես նորից։

— Նախագիծը ստեղծվել է մի քանի փուլերով։ Նախ ես կազմեցի Հուշարձանի ընդհանուր պատկերացումը, ապա սկսեցի մանրամասնորեն մշակել նրա առանձին մասերը։ Ես ուզում էի, որ Հուշարձանը ունենա ոչ միայն ճարտարապետական, այլև գեղարվեստական մեծ արժեք։ Ուստի ես հրավիրեցի մի շարք քանդակագործների, որոնց հետ միասին մշակեցինք Հուշարձանի գեղարվեստական կողմը։

— Ինչպե՞ս է ստեղծվել Հուշարձանի գլխավոր կոմպոզիցիան, — հարցրեցի ես նորից։

— Գլխավոր կոմպոզիցիան ստեղծվել է հետևյալ կերպ։ Հուշարձանի կենտրոնում կանգնած է Մաշտոցի հսկայական արձանը։ Նրա ձախ կողմում գտնվում է Ղարաքիլիսան, որտեղ ծնվել է Մաշտոցը։ Աջ կողմում գտնվում է Մաշտոցի գերեզմանը։ Ամբողջ կոմպոզիցիան ներկայացնում է մի ամբողջական պատկեր, որը պատմում է Մաշտոցի կյանքի և գործունեության մասին։

— Ինչպե՞ս է ստեղծվել Մաշտոցի արձանի գաղափարը, — հարցրեցի ես նորից։

— Մաշտոցի արձանի գաղափարը ստեղծվել է հետևյալ կերպ։ Ես ուզում էի, որ Մաշտոցը ներկայացվի ոչ միայն որպես մեծ գրող և մտավորական, այլև որպես մեծ հայրենասեր և պետական գործիչ։ Ուստի Մաշտոցի ձեռքում դրեցինք ոչ միայն գրիչ, այլև սուր։ Նրա դեմքը արտահայտում է խորը մտածկոտություն և միևնույն ժամանակ կամքի ուժ։ Նրա հագուստը պարզ է, բայց միևնույն ժամանակ շքեղ։

— Ինչպե՞ս է ստեղծվել Հուշարձանի գլխավոր ճարտարապետական ձևը, — հարցրեցի ես նորից։

— Հուշարձանի գլխավոր ճարտարապետական ձևը ստեղծվել է հետևյալ կերպ։ Հուշարձանի կենտրոնում կանգնած է Մաշտոցի արձանը։ Նրա ձախ կողմում գտնվում է Ղարաքիլիսան, որտեղ ծնվել է Մաշտոցը։ Աջ կողմում գտնվում է Մաշտոցի գերեզմանը։ Ամբողջ կոմպոզիցիան ներկայացնում է մի ամբողջական պատկեր, որը պատմում է Մաշտոցի կյանքի և գործունեության մասին։

— Ինչպե՞ս է ստեղծվել Հուշարձանի գլխավոր կոմպոզիցիան, — հարցրեցի ես նորից։

— Գլխավոր կոմպոզիցիան ստեղծվել է հետևյալ կերպ։ Հուշարձանի կենտրոնում կանգնած է Մաշտոցի արձանը։ Նրա ձախ կողմում գտնվում է Ղարաքիլիսան, որտեղ ծնվել է Մաշտոցը։ Աջ կողմում գտնվում է Մաշտոցի գերեզմանը։ Ամբողջ կոմպոզիցիան ներկայացնում է մի ամբողջական պատկեր, որը պատմում է Մաշտոցի կյանքի և գործունեության մասին։

— Ինչպե՞ս է ստեղծվել Հուշարձանի գլխավոր կոմպոզիցիան, — հարցրեցի ես նորից։

— Գլխավոր կոմպոզիցիան ստեղծվել է հետևյալ կերպ։ Հուշարձանի կենտրոնում կանգնած է Մաշտոցի արձանը։ Նրա ձախ կողմում գտնվում է Ղարաքիլիսան, որտեղ ծնվել է Մաշտոցը։ Աջ կողմում գտնվում է Մաշտոցի գերեզմանը։ Ամբողջ կոմպոզիցիան ներկայացնում է մի ամբողջական պատկեր, որը պատմում է Մաշտոցի կյանքի և գործունեության մասին։

ՎԱՃԱՌՔԻ ՀԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆ

Ընկ. Վերոնյանին — 4սեռ ձեռքերս, 6ջեփիր Տարիցիքը
Ընկ. Վերոնյանին — Տեղ ընդունելու համար դիմել Լիլիթին—Տարիցիքը

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳԱՂԱՓԱՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹՅԱՆ ԼՈՒՍՆԱԿԱՆ ԼԱԲՈՐԱՏՈՐԻԱՆ

Ընդհ. Ֆոնդ 288

6 հատիկ Ոսկեպատիլ 40 ոք.
6 հատիկ Ոսկեպատիլ բարձրորակ 20 ոք.
Ֆոտոնյութի փաթեթ 120 ոք.
Ֆոտոնյութ Ռուսական բարձր զգայունության 166 նոր մոդել 12 հատիկ Ռուսական 108 ոք.

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳԱՂԱՓԱՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹՅԱՆ ԼՈՒՍՆԱԿԱՆ ԼԱԲՈՐԱՏՈՐԻԱՆ ՄԵԾ ՀԱՐԿԱՎՈՐ ՈՒՇԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆ Է ԴԱՐՁՆՈՒՄ ՈՒՍԱՆՈՂՆԵՐԻ ՈՒՇԱԴՐՈՒԹՅԱՆԸ ՆՈՐ ՏԵՍԱԿԻ ՖՈՏՈՆՅՈՒԹԵՐԻ ՎԱՃԱՌՔԻ ՄԱՍԻՆ

Ընկերության Ղեկավարությունը

Ընդհ. Վաճառքի Բաժին

«ՎՈՍԿԻ ԳՈՒՆԴ»

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳԱՂԱՓԱՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹՅԱՆ ԱՐՏԱԴՐԱՆՔՆԵՐԻ ՎԱՃԱՌՔԻ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹՅՈՒՆ

ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ՊԱՀԵՍՏԱՅԻՆ ՎԱՃԱՌՔԱՅԻՆ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹՅՈՒՆ

Գլխավոր Վարչություն՝ Երևան, Աբովյան 19

Կենտրոնական Խանութ՝ Երևան, Աբովյան 19

Մասնաճյուղեր՝ Երևան, Կիրովի 7, Ալավերդի, Կիրովական, Ստեփանավան, Ղազախ, Ղափան, Մեղրի, Գորիս, Սիսիան, Ջերմուկ, Վեդի, Արտաշատ, Մասիս, Արարատ, Վաղարշապատ, Էջմիածին, Աշտարակ, Ապարան, Հրազդան, Եղեգնաձոր, Վայք, Ջուլֆա, Նախիջևան, Շարուր, Օրդուբադ, Կամո, Գյումրի, Լենինական, Մարտունի, Ծաղկաձոր, Կիրանց, Ամասիա, Իջևան, Դիլիջան, Նոյեմբերյան, Բերդ, Նոր Բայազետ, Վարդենիս, Ջերմուկ, Ստեփանավան, Ղազախ, Ղափան, Մեղրի, Գորիս, Սիսիան, Ջերմուկ, Վեդի, Արտաշատ, Մասիս, Արարատ, Վաղարշապատ, Էջմիածին, Աշտարակ, Ապարան, Հրազդան, Եղեգնաձոր, Վայք, Ջուլֆա, Նախիջևան, Շարուր, Օրդուբադ, Կամո, Գյումրի, Լենինական, Մարտունի, Ծաղկաձոր, Կիրանց, Ամասիա, Իջևան, Դիլիջան, Նոյեմբերյան, Բերդ, Նոր Բայազետ, Վարդենիս

Ընդհանուր Տնօրեն՝ Ա. Ղազարյան

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳԱՂԱՓԱՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹՅԱՆ ՎԱՃԱՌՔԻ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹՅՈՒՆ

ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ՊԱՀԵՍՏԱՅԻՆ ՎԱՃԱՌՔԱՅԻՆ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹՅՈՒՆ

Գլխավոր Վարչություն՝ Երևան, Աբովյան 19

Կենտրոնական Խանութ՝ Երևան, Աբովյան 19

Մասնաճյուղեր՝ Երևան, Կիրովի 7, Ալավերդի, Կիրովական, Ստեփանավան, Ղազախ, Ղափան, Մեղրի, Գորիս, Սիսիան, Ջերմուկ, Վեդի, Արտաշատ, Մասիս, Արարատ, Վաղարշապատ, Էջմիածին, Աշտարակ, Ապարան, Հրազդան, Եղեգնաձոր, Վայք, Ջուլֆա, Նախիջևան, Շարուր, Օրդուբադ, Կամո, Գյումրի, Լենինական, Մարտունի, Ծաղկաձոր, Կիրանց, Ամասիա, Իջևան, Դիլիջան, Նոյեմբերյան, Բերդ, Նոր Բայազետ, Վարդենիս

Ընդհանուր Տնօրեն՝ Ա. Ղազարյան

ՎՈՍԿԻ ԳՈՒՆԴ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳԱՂԱՓԱՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹՅԱՆ ԱՐՏԱԴՐԱՆՔՆԵՐԻ